

LKC 09.001/031/104090

ADVIES IN DE ZAAK VAN:

mevrouw A en de heer B, respectievelijk moeder en stiefvader van C, ex-leerlinge van D te E (hierna: klagers),

-tegen-

mevrouw F, afdelingsleider van D,
mevrouw G, voorzitter centrale directie van D (hierna: verweersters).

De klacht

Bij klaagschrift van 29 december 2008, nader aangevuld op 29 januari 2009, heeft klaagster op grond van de klachtenregeling van de betrokken school bij de Landelijke Klachtencommissie Onderwijs (LKC) een klacht jegens verweersters ingediend met de volgende inhoud:

Klagers klagen erover dat mevrouw F onprofessioneel heeft gehandeld door op 2 februari 2007 onwaarheden over haar en haar dochter te verkondigen ten opzichte van het AMK.

Klagers klagen er verder over dat onder de verantwoordelijkheid van de school onterechte en onjuiste informatie over haar dochter aan het AMK is verschaft. Een en ander zoals toegelicht in het klaagschrift en de stukken die klaagster in aanvulling daarop heeft ingediend.

Verweersters hebben de klacht weersproken.

Overwegingen van de Commissie

De Commissie overweegt naar aanleiding van de klachten dat een school op verschillende manieren geconfronteerd kan worden met een vermoeden van kindermishandeling. De school kan zelf een vermoeden hebben en naar aanleiding daarvan overgaan tot een melding bij het AMK. In eerdere adviezen heeft de Commissie over die situatie geoordeeld dat een AMK-melding voor ouders, behoudens bijzondere omstandigheden, verifieerbaar moet zijn. De school kan ook door het AMK benaderd worden. Ter beoordeling staat de vraag of een school aan een AMK-onderzoek moet meewerken en welke informatie in dat kader verstrekt mag worden.

Alhoewel hiertoe geen wettelijke plicht bestaat, overweegt de Commissie dat van scholen verlangd mag worden dat zij meewerken aan een AMK-onderzoek. Van belang is dat de status (feiten, opvattingen, vermoedens) van de informatie die wordt verstrekt, duidelijk naar voren wordt gebracht zodat het AMK daarmee rekening kan houden bij haar onderzoek.

Met inachtneming van bovenstaande overwegingen oordeelt de Commissie dat de afdelingsleider in het kader van een AMK-onderzoek informatie aan het AMK mocht verstrekken.

De Commissie stelt vast dat de afdelingsleider deze informatie op verzoek van het AMK verstrekt. Als het AMK informatie van iemand anders (bijvoorbeeld de mentor) had willen hebben dan had het AMK de afdelingsleider daarop moeten wijzen. Dat is niet gebeurd. Het kan de afdelingsleider dan ook niet worden tegengeworpen dat ze op uitdrukkelijk verzoek van het AMK informatie heeft verstrekt. Bij het verstrekken van de informatie heeft de afdelingsleider er met nadruk op gewezen dat het niet gaat om feiten maar om vermoedens van haar kant. Inherent aan een vermoeden is dat degene die dit vermoeden uit zich niet met volstrekte zekerheid kan uitspreken over het waarheidsgehalte van de informatie die wordt verstrekt. Naar het oordeel van de Commissie is niet vast komen te staan dat de vermoedens van de afdelingsleider zonder enige grond zijn geuit.

Om achteraf na te kunnen gaan welke informatie is verstrekt, is het raadzaam om naar aanleiding van een gesprek met het AMK een notitie te maken. Bij gebreke van een dergelijke notitie en bij gebrek aan een gespreksverslag van het AMK is het moeilijk om enkele jaren nadat het gesprek is gevoerd aan te geven of hetgeen in het AMK-dossier is opgenomen een juiste weergave van het gesprek is.

De Commissie stelt vast dat de afdelingsleider in de periode dat C op school zat zowel met klagster als de ex-echtgenoot van klagster meerdere malen contact heeft gehad en met hen heeft gesproken over C. Daarmee heeft de afdelingsleider niet onjuist gehandeld. Op grond van artikel 1:377c van het Burgerlijk Wetboek dient de school immers aan de ouder bij wie het kind niet zijn gewone verblijfplaats heeft dezelfde informatie te verschaffen als zij de verzorgende ouder geeft. De Commissie acht het reëel dat de afdelingsleider op grond van de gesprekken die zij met de ouders van C heeft gevoerd informatie heeft verstrekt aan het AMK.

Op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht heeft de Commissie geen aanleiding om er aan te twifelen dat de strekking (namelijk de zorg die de afdelingsleider had) van het gesprek juist is weergegeven. De Commissie heeft verder niet kunnen vaststellen dat de afdelingsleider onwaarheden richting het AMK heeft verkondigd. De afdelingsleider heeft vanwege de complexe situatie juist aangegeven dat het geen feiten maar vermoedens van haar kant waren. Alhoewel de Commissie begrijpt dat het onderzoek van het AMK een enorme impact heeft gehad op klagster en haar dochter, voert het te ver om de schadelijke gevolgen van het onderzoek te wijten aan de informatie die de afdelingsleider heeft verstrekt. Uiteindelijk is het AMK verantwoordelijk voor hoe de ontvangen informatie wordt gewogen en wat daarmee wordt gedaan in het kader van het onderzoek. Het verdient wel aanbeveling dat het bestuur naar aanleiding van deze ervaring met het AMK, in of na overleg met het AMK een protocol kindermishandeling opstelt of als dit er al is aan te passen daar waar nodig.

De Commissie oordeelt op grond van het vorengaande dat de klacht dat de afdelingsleider onwaarheden heeft verkondigd ten opzichte van het AMK ongegrond is.

Naar aanleiding van de klacht dat onder de verantwoordelijkheid van de school onterechte en onjuiste informatie over haar dochter aan het AMK is verschaft, overweegt de Commissie als volgt. Uit het AMK-dossier blijkt dat het AMK heeft gemeend contact te hebben gehad met schoolmaatschappelijk werk. Op het moment dat C op school zat, was er aan D nog geen schoolmaatschappelijk werk verbonden. Met ingang het schooljaar 2006/2007 houdt een schoolmaatschappelijk werkster spreekuur op D. De weergave zoals opgenomen in het AMK-dossier (*"schoolmaatschappelijk werk op D is aanvankelijk betrokken geweest. Dit omdat F. een ongelukkige indruk maakte. Vdr is door smw gebeld omdat smw F. uit het oog was verloren."*) komt naar het oordeel van de Commissie dan ook niet overeen met bovengenoemde feiten in zoverre dat het niet schoolmaatschappelijk werk kan zijn geweest dat contact heeft opgenomen met het AMK of de vader van C. Dat deze onduidelijkheid niet is opgehelderd kan de school niet worden verweten. De Commissie is het met de voorzitter eens dat het beter was geweest als hierover een gesprek met klagers was gevoerd, al was het maar om vast te stellen dat de school net zo min als klagers heeft kunnen achterhalen wie er schuilgaat achter schoolmaatschappelijk werk zoals genoemd in het AMK-dossier.

De Commissie oordeelt op grond van het vorengaande dat de klacht tegen de voorzitter ongegrond is.

Oordeel van de Commissie

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat de klacht tegen de afdelingsleider en de klacht tegen de voorzitter van de centrale directie ongegrond zijn.

Aanbevelingen van de Commissie

De Commissie beveelt het bevoegd gezag van D te E aan om:

- in of na overleg met het AMK een protocol kindermishandeling op te stellen of, als dit er al is, aan te passen daar waar nodig en daarin in ieder geval op te nemen dat van alle contacten met het AMK een schriftelijke notitie wordt gemaakt;
- na te gaan en vast te leggen hoe te handelen als externe instanties scholen vragen om informatie;
- ouders van leerlingen en ex-leerlingen die een klacht indienen bij het bevoegd gezag in beginsel uit te nodigen voor een gesprek naar aanleiding van de klacht.

Aldus vastgesteld te Utrecht op 12 juni 2009 door mr.dr. H.G. Warmelink, voorzitter, drs. W.D. Hajonides van der Meulen en J. Toes, leden, in aanwezigheid van mr. A.A. Veraart, secretaris.